

Dosarul nr. 2ra-1491/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. L. Lupașco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Slova împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au admis apelurile declarate de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a casat hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 14 martie 2017, Sergiu Slova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 28 iunie 2014 de către agentul constatator (inspector al Inspectoratului Național de Patrulare) în privința reclamantului a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI 02573947 privind comiterea contravenției prevăzute la art. 228 alin. (1) Cod contravențional, acesta fiind contestat, a fost anulat prin hotărârea din 08 octombrie 2014 a Judecătoriei sect. Râșcani, mun. Chișinău, care a devenit irevocabilă din lipsă de atac.

A mai specificat că la data de 14 decembrie 2014 de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare, în privința reclamantului au fost întocmite două procese- verbale nr. xx privind comiterea contravenției prevăzute la art. 233 alin. (1) Cod contravențional, care a fost anulat prin hotărârea din 08 aprilie 2015 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, devenită irevocabilă prin decizia din 07 mai

2015 a Curții de Apel Chișinău.

În același sens a notat că nefiind de acord și cu procesul-verbal nr. MAI03729309, prin care i-a fost imputată comiterea contravenției prevăzute de art. 232 alin. (1) Cod contravențional, l-a contestat, care mai apoi a fost anulat prin hotărârea din 25 mai 2016 a Judecătoriei sect. Râșcani, care a devenit irevocabilă din lipsă de atac.

A mai susținut că procesele contravenționale pornite în privința reclamantului au fost declarate ilegale.

A menționat că în urma întocmirii ultimelor două procese-verbale prenotate, în urma dispoziției agentului constatator automobilul aflat în posesia reclamantului a fost ridicat, transportat și depozitat la parcare specială a S.R.L. „Grandautoclub”, și astfel, în vederea eliberării autoturismului, pentru o zi de depozitare, de reclamant a fost achitată suma de 540 lei și serviciile de evacuare în mărime de 450 lei, fapt ce se confirmă prin bonul de plată eliberat de S.R.L. „Grandautoclub” seria XL nr. xx din 15 decembrie 2014 și două bonuri fiscale.

În aceeași ordine de idei a specificat că, în vederea acordării asistenței juridice de către reclamant a fost încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Igor Gheorghiuța, și achitată suma de 1000 lei.

La fel, a relevat că prin acțiunile pârâtului a suportat prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 5 000 lei, cauzat prin întocmirea netemeinică a mai multor procese-verbale cu privire la comiterea contravenției și aplicarea sancțiunilor, prin acțiunile ilegale repetate, lipsirea de automobil, supunerea la unele cheltuieli netemeinice și exagerate, ce a dus inevitabil la necesitatea acordării timpului, forțelor personale în vederea stabilirii adevărului și dreptății în instanța de judecată, reîncadrării depline în drepturile legale a reclamantului.

În acest mod, prin acțiunile sale, agentul constatator a atentat la valorile nepatrimoniale, demnitatea și prestigiul persoanei, pe cale de consecință reclamantului i-au fost provocate suferințe psihice, cauzate personalității umane.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul Inspectoratului Național de Patrulare a sumei în mărime de 1990 lei cu titlu de prejudiciu material, format din sumele achitate pentru eliberarea automobilului de la parcare specială, în mărime de 990 lei și cheltuielile pentru asistență juridică pentru cauza contravențională, în mărime de 1000 lei, suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral precum și a cheltuielilor judecată.

Prin cererea de concretizare din 11 aprilie 2017 reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului Național de Patrulare și bugetul de stat, reprezentat de Ministerul Justiției, în beneficiul acestuia suma în mărime de 1990 lei, cu titlu de prejudiciu material, format din sumele achitate pentru eliberarea automobilului de la parcare specială în mărime de 990 lei și cheltuielile asistență juridică pe cauza contravențională în mărime de 1000 lei, și a sumei de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea depusă de Sergiu Slova s-a admis parțial și s-a încasat din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Sergiu Slova suma în mărime de 990 lei, cu titlu de

compensare a cheltuielilor în cadrul procesului contravențional, suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în total suma de 2990 lei, în rest, pretențiile reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată de la Inspectoratul Național de Patrulare al IGP s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au admis apelurile declarate de Inspectoratul Național de Patrulare al IGP și Ministerul Justiției al RM, s-a casat hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea depusă de Sergiu Slova, s-a încasat din contul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP în beneficiul lui Sergiu Slova, suma în mărime de 990 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor în cadrul procesului contravențional, suma de 1000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în cadrul procesului contravențional, cu titlu de prejudiciu material, și suma de 1000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar în total suma de 2990 lei, în rest, cerințele reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral se resping ca fiind neîntemeiate, precum și s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Sergiu Slova împotriva Ministerului Justiției al RM.

La data de 12 iunie 2018 Inspectoratul Național de Patrulare al IGP a declarat recurs împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, reiterându-și poziția expusă în fața instanțelor ierarhic inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel a emis o decizie prin care i-a fost creată o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, interpretând și aplicând în mod eronat normele de drept procedural.

A mai specificat că instanța de apel a ajuns la concluzii diferite în decizia sa, interpretând în mod eronat prevederile legale aplicabile cazului dedus judecății și aplicând norme care nu trebuiau aplicate.

Recurentul a solicitat casarea deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Sergiu Slova.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 12 iunie 2018, este în termen.

În acest sens CtEDO a admis faptul că instituirea unor termene pentru sesizarea instanței este o cale de realizarea a unei bune administrări a justiției, cu condiția ca impunerea acestora să nu lezeze dreptul de acces la justiție în substanța sa. De aceea, Curtea a constatat că impunerea unui termen de recurs care să curgă de la data pronunțării hotărârii, pe care părțile nu o cunosc întotdeauna, și de la data depunerii hotărârii la grefa instanței care a pronunțat-o este dovada unui formalism excesiv care a condus la anularea, în substanță, a posibilității reclamantului de a

sesiza o instanță (*cauza Agatianos vs Grecia*).

La data de 13 iulie 2018 Sergiu Slova a depus referință la recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al IGP, solicitând respingerea prezentului recurs, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al IGP, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al IGP, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas